

AUGKOPIĀ | PIEREDZE

KUBULU PAGASTA ZS "LĪČI" SAIMNIEKS JĀNIS AUZIŅŠ INTERVIJĀ "AGRO TOPAM" VĒRTĒ JAUNOS PLATĪBU MAKSĀJUMU NOSACĪJUMUS, ŠĀGADA DABAS APSTĀKĻU IETEKMI UZ RAŽU, STĀSTA PAR PIEREDZI DAŽĀDU AUGSNES APSTRĀDES TEHNOLOĢIJU UN IT RISINĀJUMU IZMANTOŠANĀ, KĀ ARĪ ATKLĀJ SAIMNIECĪBAS NĀKOTNES IECERES.

Latgali nedrīkst vērtēt stereotipos

ULDIS GRAUDIŅŠ

Ar ko šāgada pavasara sezona bija atšķirīga no citiem gadiem?

Vislielākās raizes sagādāja un aizvien sagādā sausums. Salsas mums liekus postījumus nenodarīja. Nedrīkstēja lietot augu aizsardzības līdzekļus (AAL), bija jāizvairās augiem radīt stresu. Netipiski, ka vienlaikus bija sals un sausums. Šāds dabas apstākļu apvienojums augiem ir ļoti bīstams. Vairāk no šīs kombinācijas cieta Vidzemes saimnieki. Sējai pavasaris bija ļoti garš, sauss un vēss – tā tas ir kopumā raksturojams. Ziemājiem zeme ļoti lēni uzsila, tāpēc augu attīstība nebija tik strauja, kā vajadzētu, kas vienlaikus saistīts arī ar nepietiekamo mitruma daudzumu. Parasti uzliet un seko attīstības rāviens. Pēc viena gada vēl nedrīkst

vispārināt, tomēr arumā sētie ziemāji pārziemoja būtiski labāk nekā laukos, kur rudenī darbojos ar augsnes minimālās apstrādes tehnoloģiju.

Kādas sekas radīs pavasara dabas apstākļi?

Par labu kviešu ražu šajā sezonā var aizmirst. Zeme ir saplaisājusi. Vissliktāk ir mālainākās vietās. Mēs skatāmies uz to, kas augam nepieciešams, nevis darbojamies pēc standarta shēmas. Ar šādu pieeju var taupīt naudu. Kāpēc likt pirmo fungicīdu, ja viss ir skaisti? Ir lauki, kur izteikti parādījās lapu slimības, tāpēc fungicīdi ir smidzināti divas reizes. Stress augiem šajā gadā ir milzīgs. Raža būs vidēja un zem vidējās. Augus cenšamies barot vakaros, lai noturētu to ražu, kas jau ir aizmetusies. Papildu mēslojumu dodam uz lapām. Un gaidām lietu. Ja lietus nebūs, tad būs

Kubulu pagasta ZS "Līči" saimnieks Jānis Auziņš ir veicis priekšdarbus darbības sākšanai ar precīzajām tehnoloģijām. Saimnieks uzsver – Latvijas lauksaimniecībā ir jārosina domāšanas maiņa. Lauksaimniecības ilgtermiņa stratēģijai būtu jāparedz virzība uz spēcīgu kooperāciju, kas ir vienīgais nosacījums mazo saimniecību pastāvēšanai.

Uzziņa

Kubulu pagasta ZS "Līči":

- ▶ **dibināšanas gads** – 1994.;
- ▶ **specializācija** – augkopība un gaļas lopkopība;
- ▶ **zeme** – aptuveni 690 ha, tostarp 300 ha īpašums;
- ▶ **darbinieki** – četri;
- ▶ **dalība NVO**: KS "VAKS" – Gulbenes reģiona pilnvarotais, KS "Māršava" – valdes priekšsēdētājs;
- ▶ **tehnikas parks** – divi kombaini, pieci traktori, divi arkli, divi smidzinātāji, dziļirdinātājs, rugaines kultivators, divi diski, divi minerālmēslu kļiedētāji, "Scania" kravas mašīnas sastāvs, četras piekabes, pārkrāvējpiekabe un cita augsnes apstrādes un lopbarības gatavošanas tehnika.

"Līču" saimniecībā, spītējot dabas apstākļu izaicinājumiem, šajā sezonā ļoti labi aug ziemas mieži. "Visticamāk, esmu visus darbus veicis pareizi un īstajā laikā," saka saimnieks.

sīki graudi, un vai tie vispār būs? Kviešiem cenšos rudenī dot pamatmēslojumu un herbicīdu. Pavasarī dodu slāpekli un, ja vajadzīgs, – vājākas koncentrācijas herbicīdu. Slimības aktivizējas, kad ir slikti augšanas apstākļi. Tās šajā pavasarī bija diezgan agresīvas. Var šķist, ka slimībām sausumā nevajadzētu būt, tomēr augiem reāli ir stress.

Ļoti labi un cerīgi izskatās ziemas mieži, arī graudi. Man ir hibrīdā šķirne 'Vulten'. Tai visas lapas ir veselas, maz slimības pazīmju. Ceru, ja uznāks lietus, varēs vēl piedzīt attīstībā iekavēto. Karstumā pa lapām baroju mikroelementus un pamatmēslojumu. Kālijs karstumā ir vissvarīgākais, tas nodrošina augā barības vielu cirkulāciju.

Šogad 30 ha platībā sēju zirņu šķirni 'Esso'. Patlaban ir bail no krusas. Zirņi ļoti uzlabo augsni. Šobrīd redzams – tie ir zemāki un vairāk cietuši mālainā zemē. Zirņus baroju pa lapām. Ar mēslojumu nepārspilēju. Bors ir ļoti vajadzīgs, arī sēra nodrošinājums, mazliet sulfāts. Ja tuvākajās dienās uzlīs, tad viss būs kārtībā.

Pupas arī ir iesētas 30 ha platībā. Tās ir īsas. Laikus un dziļi sēts sējums izvelk

mitrumu, kas apakšā. Visi augi, tos kait ziemāji un vasarāji, ar dziļākām sakņu sistēmām šogad ir labāki. Ja būs sausums, pupas nometīs ziedus, ražas nebūs.

Man ir iecere sasniegt vismaz 10% lielu pākšaugu platību īpatsvaru. Pākšaugi bez maksas piesaista slāpekli. Vislabāk, ja pēc zirņiem paspēj iesēt kviešus. Zirņi ir piesaistījuši slāpekli, baktērijas gan to atdod vairāku gadu periodā. Tradicionāli esmu pieturējies pie ļoti plaša kultūraugu daudzuma.

Patlaban tīrumos audzēju ziemas kviešus, ziemas miežus, ziemas rapšus, zirņus, pupas, rudzus, vasaras kviešus, auzas un griķus. Zemgalē galvenokārt darbojas ar trim kultūrām – rapšiem, kviešiem, auzām un vēl kādu. Ar daudzām kultūrām darboties ir sarežģītāk, tomēr pareizāk no lauksaimniecības skatpunkta. Arī riskus sadala.

Šajā sezonā ziemas rapši mums ir 45 ha platībā. Pērn vasaras rapšus audzēju 60 ha platībā, šogad tos nesēju. Ekstremālie dabas apstākļi – karstums, sausums – būtu katastrofāli cīņai ar kaitēkļiem. Ja laikus iesēj, tad ir labāk. Vasaras rapši īsti augu sekā arī neieklāvēs.

Rapšiem aru zemi pērn rudenī. Pēc rapšiem minimālā apstrāde ir ideāls risinājums. Pērn rudenī bija diezgan daudz arumu, bet pavasarī – minimālā apstrāde.

Tātad izmantojat gan aršanas, gan arī minimālās apstrādes tehnoloģiju?

Esmu piekritējs teorijai, ka saimniecībā ir jābūt dažādām augsnes apstrādes tehnoloģijām. Ir jābūt risku diversifikācijai. Esmu pārliecināts, ka lauks ir jāar ceturtajā vai piektajā gadā. Tas ir vajadzīgs grauzēju apkarošanai, slimību novēršanai un salmu iestrādei. Saimnieki ir dažādi. Vieni teic, ka vajag tikai *no-till*, citiem vien minimālā apstrāde. Bez arkla tomēr neiztikt. Minimālajā apstrādē bez pamatkultūras būs vēl kāds piejaukums, dīgs no agrākiem gadiem palikušās sēklas. Pēc aršanas tā nenotiek. Arkls to risina. Tā gan būtu mazākā bēda. Vissvarīgāk ir sakārtot augu seku.

Kādas Latgalē ir rapšu ražas?

Es vasaras rapšus atkarībā no konkrētā gada apstākļiem vidēji kuļu 2–2,5 t/ha. Pērn šai kultūrai bija labs gads – vidējā ražība bija 2,8 t/ha. Ziemas rapšus var kult vairāk, man maksimālā ražība bija 4 t/ha. Šogad, ja būs 3 t/ha, būs labi.

LANDE™

Pievienojies Lauksaimnieku Klubam!

- Ietaupījums līdz pat 30% pērkot izejvielas un tehniku
- Norēķinies pēc sezonas vai kad parādās iespējas
- Agronoma konsultācijas
- Dažādi finansējuma veidi
- Jau vairāk kā 700 kluba biedri.

Tagad klubam var pievienoties bez maksas!

lande.club/lv

8808

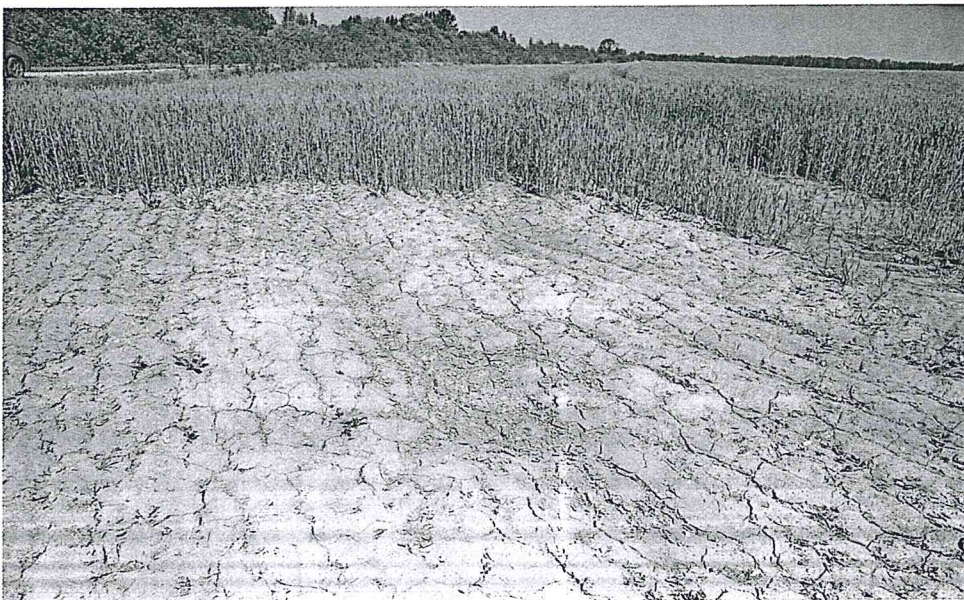
Zirņu šķirne 'Esso' Kubulu saimniecībā iesēta 30 ha platībā. Tikpat daudz arī pupas. Abām kultūrām nepietiek mitruma. Saimnieks uzsver – pākšaugiem ir jāveido vismaz 10% no kopējās sējplatības.

Es rēķinu vidējo klēts svaru uz lauka, nevis vidējo kombaina rādījumu. Rapšus Latgalē var izaudzēt, lai gan tam ir nelabvēlīgi pārziemošanas nosacījumi. Mums sals pavasaros ir lielāks nekā citos novados. Pērn bija ļoti slikti ziemas rapši, kļūdījos, nepārsēju, bet visu vajadzēja pārsēt. Rezultātā naudas iznākums – pa nullēm. Ar visu labo cenu rudenī. Bija kļūdainis lēmums atstāt to, kas vēl uz lauka bija palicis. Šķita, ka kaut kas ir, tomēr pavasarī bija vēss un ilgs. Šajā gadā situācija izskatās labāka, isti gan sūdzēties nevar. Ar rapšiem ir labi, tas necietīs no sausuma kā citas kultūras. Slikti, ka krītas graudu

un rapšu cenas un ir bijuši lieli naudas ieguldījumi.

Eksperti dažkārt teic, ka Latgalē zeme vairāk ir piemērota lopkopībai, nevis graudkopībai.

Nedrīkst vērtēt stereotipos – Latgalē ir vietas, kur zeme ir ļoti laba. Lopkopība ir vispiemērotākā nodarbe pauguros un līdzīgās vietās ar slīpumiem. Tomēr tirgus pats sakārto, ko un kur audzēt. Valsts to nedrīkst noteikt. Mēs, saimnieki, paši izvēlamies savu uzņēmējdarbību. Kāpēc visā Balvu novadā nav nevienas modernas piena lopkopības fermas? Gaļas lopī un labas saimniecības mums ir. Jautājums

Latgalē dabas apstākļi ziemā no citiem Latvijas vēsturiskajiem novadiem atšķiras ar mazāku sniega kārtu. Attēlā redzams "Līču" ziemas kviešu laukā pēc augu izsalšanas izveidojies tukšs klajums.

piena pārstrādātājiem – kāpēc mēs šeit nekad neesam bijuši vajadzīgi? Piena iepirkuma cena vienmēr bija zemāka, tāpēc saimniekus nemotivēja darboties ar piena lopkopību. Nav bijis labo piemēru. Valmieras pusē bija labie piemēri, un citi viņiem centās līdzināties. Mūspusē lopkopji no piena pircēju puses bija *apbižoti*. Nevienam šeit pienu nevajag, jo tālu jābrauc, tuvumā nav neviena, kas pienu var pārstrādāt. Runa ir par to, kāpēc nav ražošanas? Pazīstu Zemgales saimniekus, kuri teic – neko īpaši neberot, četras tonnas var nokult. Šeit diemžēl tā nav. Ir vajadzīgs daudz lielāks ieguldījums un vēl kaļķošana. Zemgalē ir daudz lielāks karbonātu īpatsvars, augsne nav tik skāba kā Latgalē.

Piemēram, Kubulos daudzviet pirms vairāk nekā 100 gadiem bija mežs. Muižkungs pārdeva mežu Vitebskas bankai, lai ierīko dzelzceļu. Līda līdumus, daļēji ienāca vidzemnieki. Faktiski mums šī zeme ir iekopta salīdzinoši īsu laiku. Agrākā muižas zeme ir pavisam atšķirīga. Zemgale vēsturiski ir bijusi daudz senāka. Tas atkarīgs no reģiona. Baltinavā ir ļoti auglīga zeme, to var pielīdzināt auglīgākām augsnēm citviet.

Ziemas kviešu vidējā ražība manā saimniecībā ir 6 t/ha, pērn bija vairāk. Vasaras kviešu vidējā ražība ir 4–5 t/ha līmenī. Ziemas miežu vidējais kūlums arī ir 4–5 t/ha. Dažādi ir bijis, esmu arī pupas kūlis 5–6 t/ha. Latgalē ir mazākas ražas, tomēr stāsts ir par ieguldījumu. Es diezgan daudz ieguldu.

Mums atšķirībā no Zemgales un Kurzemes ir mazāk sniega. Šā iemesla dēļ ziemāji ne vienmēr izdodas, pārsēšanas risks Latgalē ir daudz lielāks nekā citviet.

Par šo gadu esmu norūpējies, jo ir pirkti dārgie minerālmēsli un ir zema graudu cena. Un papildus vēl sausums. *eAgronom* lietotne man visu, tos katrē izmaksas, rēķina. Patlaban rapšiem minerālmēsli pirkumā ir ieguldīti aptuveni 900 eiro. Ja rēķina, ka pašlaik rapšu cena ir mazāka nekā 500 eiro/t, dārgajos minerālmēšos ieguldījums ir ļoti liels! Ja kulšu 3 t/ha lielu ražu, būs pa nullēm.

Kviešiem minerālmēšos arī ieguldīti 700 eiro/ha. Šeit nav ieskaitīts darbs, degviela, amortizācija, tā ir vien minerālmēsli cena. Agrākajos gados šīs izmaksas bija 450–500 eiro/ha. Pērn uz papīra nopelnītā peļņa būs šajā gadā noēsta. Vis svarīgāk, lai pietiek naudas aizdevumu maksāšanai.

Ja vērtējam ekonomiskos rādītājus, Latgale ir depresīva, tā atpaliek no citiem

novadiem. Iemesls ir valsts politika. Algas Latgalē ir zemākas nekā citos reģionos. Salīdzināsim graudu transporta izmaksas – Talsos saimnieki ražu ved tieši uz ostu. Man transporta izmaksas uz ostu ir pavisam citas.

Kā vērtējat jaunus platību maksājumu nosacījumus?

Uz jauno plānošanas periodu ar jaunajiem atbalsta saņemšanas nosacījumiem raugos pozitīvi, cerīgi. Bažas raisa vien birokrātija, ko tā nes sev līdzī – vajadzēs vairāk pārbaudītāju un saimniecībās papildu darbinieku, kas administrēs. Virzība ir uz mazākām emisijām, uz augsnes minimālo apstrādi. Es ne vienu gadu vien darbojos ar diskošanu, augsnes lobīšanu un tiešo sēju un redzu, ka daudz mazāks ir degvielas patēriņš. Piekrītu, ražas ir mazākas un ir vēl citas blaknes – slimības, grauzēji. Tomēr ir degvielas ietaupījums, mazāks dilstošo detaļu, tostarp kalnu, nolietojums. Tomēr grauzēju un slimību jautājums ir jārisina ar aršanu. Reizi 4–5 gados ir vajadzīga aršana, nedrīkst atstāt visu to, ko senči agrāk darīja. Nepareizi ir arī akli teikt, ka jaunais ir vislabākais un vecais ir slikts. Lauksaimniecība

ir pragmatiska un konservatīva nozare, tā pēdējos gados mainās, tomēr ne velti agrāk darbojās atšķirīgi.

Ir ļoti labi, ka par pirmajiem 30 ha piemaksā, naudiņu saņem mazie saimnieki. Vissvarīgāk, ka cilvēki cenšas un ražo. Kādam, iespējams, būs stimuls vairāk darboties.

Pirmā ekoshēma ir laba tāpēc, ka daļēji aizstāj rugāju laukus ziemas periodā. Nosacījums ir, ka jābūt ir augsnes segumam. Agrāk bija jāatstāj rugaine, tagad var būt iesēti ziemāji vai atstāta rugaine. Rudens arums drīkst būt ne vairāk kā 35% platību. Vairāk arī nebūtu loģiski. Vienu brīdi klīda runas, ka rudens arumu vispār nevarēs atstāt. Rudens arums ir nepieciešams pākšaugiem, tad agrāk var apstrādāt, fiziski tikt uz lauka. Pārējās platības var diskutēt un darboties ar rugaini pavasarī. Pieļaujama ir īpatsvars līdz 35% ir izpildāma prasība, nav iebilžu. Pirmajā ekoshēmā ir arī kultūraugu dažādošana. Pirmā ekoshēma ir ļoti laba. Man tā ir izpildīta, pieteicos. Rudens arumu es arī ļoti daudz neatstāju. Ir rugaines lauks ziemas periodā atstāts. Patlaban ir iespēja sēt, cik spēj, pārējais paliek neapstrādāts.

Sākumā šai ekoshēmai bija atruna, ka 2023. gadā neņems vērā rudens arumu. Bija atrunas 2023. gadam arī citām ekoshēmām. Mans kaimiņš sekoja līdzi, viņš bija iecerējis pieteikties otrajai ekoshēmai, sēt auzas un zirņus, proteīnaugus un apņēmiem nelietot AAL. Tas ir otrās ekoshēmas mērķis. Kaimiņš ieguldītu vairāk darba un saņemtu papildu maksājumu. Vienā brīdī šo nosacījumu izņēma. Kad viss jau bija apsēts... Noteikumi par ekoshēmām nāca ar kavēšanos, mainījās. Saimniekiem nebija skaidrības, daudzi pieteikšanos atlika uz pēdējo dienu. Es arī pieteikumus līdz galam aizpildīju pēdējā dienā, jo bija daudz neskaidrību. Vienkāršs zemnieks nevarēja izsekot līdzī izmaiņām.

Otrā ekoshēma ir ļoti dažāda, zaļmēslojuma papuves un proteīnaugi bez AAL. Slikti, ka noteikumus mainīja spēles laikā. Zinu saimniecību, kas cerēja, ka varēs, sasēja, tomēr neiekļāva šo nosacījumu. Zirņauzām AAL nezāju apkarošanai īsti nav. Saimnieks iesēja, izpildīja nosacījumus, tomēr atbalstu nesaņēma. Var par augsnes kaļķošanu saņemt atbalstu, ir interesants nosacījums, ka kaļķošana

DEKALB ŠĶIRŅU ĪPAŠĪBAS JŪSU PANĀKUMIEM

DEKALB
DK EXPECTATION
DK EXCITED

AUGKOPIĀ | PIEREDZE

jāveic pirms tauriņziežu sējas vai zaļmēslojuma papuves. To ir grūti izdarīt pavasarī. Var, tomēr sarežģīti.

Zaļmēslojuma papuves ir ļoti labs otrās ekoshēmas nosacījums. Par to maksā, lai motivētu uzlabot augsni, nevis vienkārši atstāt melnās papuves. Ar finansiālu atbalstu rosina darboties pareizi. Man pašam bija maza platība, atstāju melnajā papuvē. Šajā gadā varēja pieteikt arī ražojošās papuves, tāpēc neizmantoju. Man ir iecere, apņemšanās, ja ir papuve, sēt zaļmēslojumu. Otrā ekoshēma rosina, motivē darīt labas lietas dabai un veicamās darbības kompensē ar naudu.

Trešā ekoshēma attiecas uz augsnes minimālo apstrādi. Jāsūta bildes. Šai aktivitātei bilžu sūtīšanu uzskatu par apgrūtinājumu, tomēr kaut kādam pierādījumam ir jābūt. Dažkārt var tik labi sastrādāt, ka pēc kultūraugu sadīgšanas nevar pateikt, vai ir arts vai arī saimnieks ir darbojies ar minimālo apstrādi. *No-till* vai *strip-till* var viegli noteikt, bet minimālajai apstrādei grūti. Viena bilde uz lauka ir jātaisa. Mobilajā aplikācijā nav jāielogojas, vienkārši ieej aplikācijā un bildē. Protams, virziens uz augsnes minimālo apstrādi ir pareizs.

Precīzo tehnoloģiju nosacījumi ir ceturtajā un piektajā ekoshēmā. Ierēdņu un mans, arī daudzu profesionāļu uzskats par to, kas ir precīzās tehnoloģijas, atšķiras. Precīzās tehnoloģijas, ko prasa ekoshēmas nosacījumu ievērošanai, pēc būtības ir smidzinātāja sekciju kontrole. Braucot laukam apkārt, izslēdz sekciju, lai nesmidzinātu vienu vietu vairākas reizes. Tomēr AAL devas nemaina, nav tādas prasības. Šā iemesla dēļ es pāreju uz precīzo laukkopību, kas nozīmē vajadzīgo minerālmēslu daudzuma došanu tik, cik nepieciešams saskaņā ar analīžu rezultātiem. Tātad devas maina atbilstoši vajadzībai.

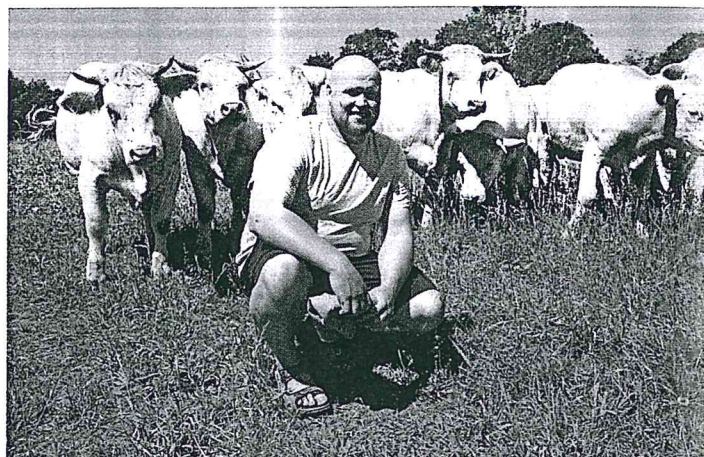
Prasība iesniegt lauku failus vai bildes ir diezgan muļķīga. Ja tev ir aparāts ar sekciju kontroli, tehnoloģisks risinājums, ir jābūt lielam muļķim, lai to ikdienā neizmanto, tas vienkārši atvieglo darbu. Lieka birokrātija ir bilžu sūtīšana. Ierēdņiem vajag visam pierādījumu, tomēr sistēmas kārsies. Jā, runā, ka caur *eAgronom* varēs sinhronizēt, tomēr, piemēram, visas augsnes kartes, analīzes, mēslojuma kartes ir citā programmā – *Agriportā*. Šo sistēmu veidoja lielā steigā, neticu, ka LIZ pārvaldības sistēma strādās. Neesmu vēl isti tajā sācis darboties, pārcēla termiņus. Gaidu, kad varēšu sinhronizēt savas *eAgronom* sistēmas un *Agriportu*. Zinot, ka *eAgronom* darbojas daudzus gadus un visu laiku ir uzlabots, nav ticības, ka varēsim šajā LIZ pārvaldības sistēmā kaut cik sakarīgi darboties. Par to ir pārdomas.

Teicāt, ka izmantojat eAgronom lietotni. Kā to vērtējat?

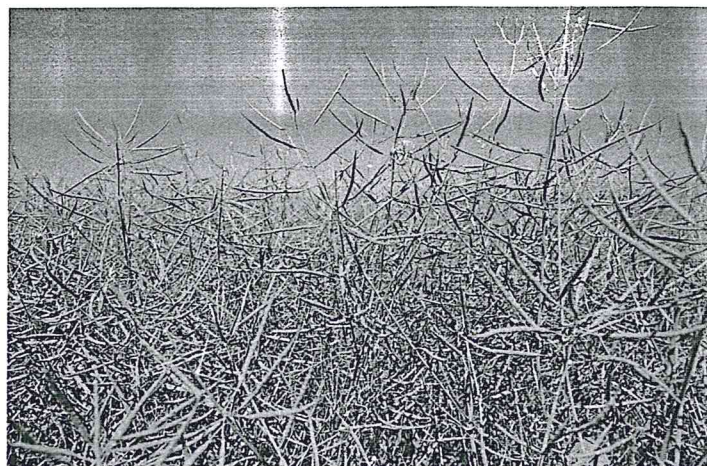
eAgronom un citās sistēmās darbojos vairākus gadus. Reģistrēju visus veiktos darbus. Ne subsīdiju dēļ. Lietotnē ir redzami visi saimniecības lauki, šķirnes un priekšaugi. Jā, lietotņu izmantošana maksā naudu, tomēr man cita starpā arī rēķina slāpekļa devas, fiksē visus darba uzdevumus un veikumu, cik ir smidzināts un cik mēslojums. Darbiniekam platformā ielieku uzdevumu, viņš redz, kas un kā viņam ir jā dara. Nav kļūdu un pārpratumu! Tas atvieglo. Runā, ka citas sistēmas salāgos ar VAAD administrēto jauno LIZ pārvaldības sistēmu. Darbojos arī *Agriportā*, pāreju uz precīzajām tehnoloģijām.

Vai jūsu zemei ir vajadzīga kaļķošana?

Ir vajadzīga, mēs kaļķojam. Mums ir ļoti skābas augsnes un vissatraucošākais – nepietiek fosfora. Šajā gadā bija iecerēts kaļķot ļoti daudz platības. Nedaudz iepauzēju, gaidu

Gaļas liellopu, tostarp Šarolē šķirnes, ganāmpulks "Ličos" ļauj visefektīvāk apsaimniekot zemi – mazauglīgā augsnē nesēj graudaugus. Gaļas lopkopība saimniecībā arī dažādo riskus.

Ziemas rapšus šajā sezonā audzē 45 ha platībā. J. Auziņš uzsvēr – minimālā augsnes apstrāde pēc rapšiem ir ideāls risinājums.

lietu. Esmu finansiāli piesardzīgs. Baidos par mazu ražu, rudenī var būt pamaz graudu un naudas. Mums bija daudz sniega, sasnīga uz nesasalūšas zemes un izsuta, tāpēc uz laukiem ir tukši pleķi.

Es visus ziemājus apdrošinu. Vasarājus šajā gadā neapdrošināju – tie slikti izskatījās, nauda jātaupa, jāriskē. Vasarājiem veldres un krusas risks ir. Par ziemāju apdrošināšanu samaksāju, nesen vien atbalsta kārtu atvēra, iesniedzu dokumentus, bet naudas ir tik, cik ir. Ar vasarājiem vairāk darbojos taupības režīmā.

Pret sausumu apdrošināt ir ļoti dārgi. Iespējams, šogad šis ieguldījums atmaksāsies. Sausuma apdrošināšana

bija arī saistīta ar citiem riskiem. Ziemājiem vairāk vai mazāk ir pārziemošanas riski, tostarp veldre, lietūs, krusa – šos riskus apdrošina. Patlaban arī atbalsts apdrošināšanai ir mazāks nekā agrāk. Ir kurzemnieki, kas uzskata, ka pašam lētāk ir pārsēt, nevis apdrošināt. Ja sēj rapšus, krusa pirms ražas vākšanas var izsist sēklas. Jāapdrošina.

Kā vērtējat Zaļā kursa nosacījumus par AAL un minerālmēslu lietojuma mazināšanu?

Pieturos pie viedokļa, ka saistībā ar Zaļo kursu vajag absolūtos skaitļus. ES ir jāpasaka – mērķis ir sasniegt noteiktu AAL un minerālmēslu daudzumu uz vienu ha, nevis mazināt tos katrā valstī. Latvijā, ko pierāda arī pētījumi par

atliekvietu daudzumu, ir vistīrākie pārtikas produkti. Ja visām valstīm vienādi sadala sasniedzamo samazinājumu, ir netaisnīgi. Runa ir par konkurenci. Platību maksājumi ES nav vienādi. Degvielas un darbaspēka izmaksas arī izlīdzinās. Faktiski mūs nostāda nevienlīdzīgā situācijā, notiek konkurences kropļošana. Tāpēc uzskatu, ka visā ES ir jābūt absolūtam skaitlim, līdz kuram mazina slāpekļa un AAL lietojumu. Valstis ir dažādas. Mēs lietojam maz, un sanāk, ka it kā ejam uz Zaļo kursu, bet sodām tos, kas darbojas zaļāk. Šis ir Zaļā kursa vislielākais trūkums, turklāt piesārņotājus piesedzam. Nespēsim konkurēt, ja noteiks procentuālu samazinājumu. Saprotu, ka visās valstīs ir grūti vienādu platību maksājumus noteikt, bet vismaz vienādu nosacījumus būtu jānosaka.

Kā vērtējat Latvijas lauksaimniecības politiku?

Neredzu, ka nozarei ir ilgtermiņa stratēģiskais plāns. Mums, mainoties valdībai, mainās prioritātes. Latvijā ir vajadzīga domāšanas maiņa. Esam ļoti lieli viensētnieki, nesadarbojamies, un daudzi nevēlas to darīt. Darbojas mūžīgais teiciens – "kopus cūka nebarojas". Polijā, piemēram, vienā reģionā 20–30 ha lielas saimniecības specializējas ābolu audzēšanā. Vācieši teic, ka visiem piena ražotājiem ir vienādas cenas. Kāda mums ir cenas diference! Runa ir par sadarbību. Ilgtermiņa stratēģija būtu, ja mēs virzītos uz spēcīgu kooperāciju. Tas ir vienīgais nosacījums mazo saimniecību pastāvēšanai. Mēs varam šeit grūst atbalsta maksājumus papildu 20–30 eiro, tomēr tas ir nekas, ja nespēsim būt efektīvi starpposmā.

Jāsaprot, ka sadarbojoties ieguvēji ir visi. Ja visi mūsu reģionā sāktu audzēt, piemēram, viena veida dārzeņus, tad uzbūvētu arī ražotni, kur ar traktoru varētu ražot vest. Tas ir Polijas variants.

Un kāpēc Polija ir konkurētspējīga? Tāpēc, ka prot sadarbīties. Rūjienas pusē ir labs piemērs – kooperatīvs "Agro kopdarbs", kur četras saimniecības sadarbojas, nopirka jaguāru, zāles smalcinātāju. Domāšanas maiņa ir vajadzīga.

"Ličos" ir arī gaļas liellopu ganāmpulks.

Man ir Šarolē, Limuzinas šķirne un arī krustojumi. Pavisam 35 dzīvnieki. Vissvarīgāk ir iespējami efektīvāk un pareizāk apsaimniekot zemi. Mums šeit ir daudz mitru un mazāk auglīgu zemju, kur var audzēt zālājus. Ir nosacījumi par zālāju saglabāšanu. Beidzu darbošanos ar piena lopkopību, bija ilggadīgie zālāji. Ja tos pārveidos par graudu sējplatībām, varu saņemt prasību par zālāju atjaunošanu. Nav ekonomiski pamatoti mitrā zemē sēt kaut ko tikai sēšanas vai atbalsta dēļ, ja var vākt lopbarību. Risku dažādošana ir vēl viens iemesls nodarbei ar gaļas lopkopību. Tas prasa vairāk, ir grūtāk, tomēr zeme ir tāda, kāda tā ir, un tā ir iespējami vairāk jāapsaimnieko. Tas ir pienākums. Nevis vienkārši pļaut, bet izmantot pļāvumu lopbarībai. Protams, var attīstīt gaļas lopkopību. Mums lopi ģimenē vienmēr ir bijuši tuvi. Būtu savādi, ja to nebūtu. Jā, dažkārt šķiet, ka grūti, kāds dzīvnieks izbēg, gadās grūtas dzemdības. Tomēr tie vajadzīgi zemes kopšanai. Mērķis ir palielināt ganāmpulku līdz 50 dzīvniekiem. Lieļāku ganāmpulkā nevēlos. Redzēs, kas notiks ar prasību par 5% ilggadīgo zālāju platībām. Mūspusē ilggadīgo zālāju bija diezgan daudz. "Ličos" diezgan intensīvi darbojamies, mēslojam, lai tiem būtu ražība. Subsīdijas ir vairāk kompensācija par ierobežojumiem. Mums ir daudz darbošanās nosacījumu, un ES ir ļoti augstas prasības. Savukārt augkopībā iecere ir vairāk audzēt proteīnaugus, pāriet uz precīzo lauksaimniecību un tālākā nākotnē darboties ar sēklkopību.

the Best from
Nature

Jurgensburg Agro

JURGENSBURG AGRO - Dinamiski augošs un mūsdienīgs bioloģisko lauksaimnieku kooperatīvs, kurā apvienojušies nozares profesionāļi – zemnieki un produkcijas pārstrādātāji ar starptautisku pieredzi – lai ievērojami veicinātu bioloģiskās lauksaimniecības attīstību.

Mēs iestājamies par ilgtspēju un izturības spēju, kas nepieciešama, lai bioloģiski izaudzētu labu ražu un to nogādātu līdz galdiem Latvijā un citviet pasaulē.

Ja arī TEV šīs vērtības ir svarīgas, vēlamies redzēt mūsu pulkā tieši TEVI – zinošu un pieredzējušu

AGRONOMU

KURŠ PALĪDZĒS VADĪT UN TURPINĀT IESĀKTOS DARBUS MŪSU KOOPERATĪVA BIEDRU LAUKOS VIDZEMĒ, LATGALĒ UN PĀRĒJĀ LATVIJAS TERITORIJĀ, JO MUMS NAV ROBEŽU IZAUGSMEI!

PAR TEVI

- Tu mīli eksperimentēt un saproti **S Mg K Zn** nozīmi
- Tev ir izglītība agronomijā un zināšanas agrotehnoloģiskajos jautājumos
- Tu esi uzkrājis praktisku pieredzi lauksaimniecībā
- Tev patīk kārtība - gan dabā, gan papīru darbos
- Tu lasi un komunicē augu, latviešu un angļu valodās **LV EN**
- Tu labi manevari gan ar auto, gan ar **MS** Office datorprogrammām

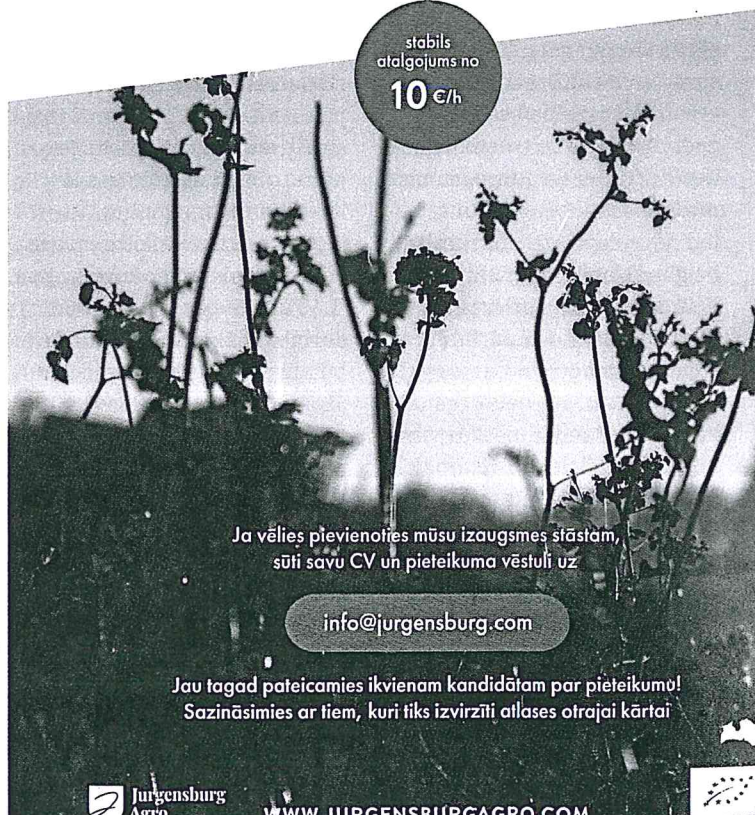
MĒS PIEDĀVĀJAM

Tev pie mums būs plašas iespējas paust savu entuziasmu un mīlestību pret augiem. Mēs palīdzēsim Tev augt un attīstīties, piedaloties gan vietējos, gan ārvalstu kvalifikācijas celšanas pasākumos. Ļausim Tev būt mūsu lauku ražības veicināšanas čempionam!

Darba atrašanās vieta papīra un datordarbiem būs Cēsu novadā, bet ceļā dosies uz mūsu biedru saimniecībām dažādās Latvijas vietās.

Mēs rūpēsimies par modernu darba vidi, sociālajām garantijām un stabilu atalgojumu no 10 eur/h.

stabilis
atalgojums no
10 €/h

Ja vēlies pievienoties mūsu izaugsmes stāstam, sūti savu CV un pieteikuma vēstuli uz

info@jurgensburg.com

Jau tagad pateicamies ikvienam kandidātam par pieteikumu! Sazināsimies ar tiem, kuri tiks izvērtēti atlases otrajai kārtai!

